

кой чясъ ще ся распадне, та заедно съ себе ще погуби и всичко-то богатство. *Л. Д. 1869 р. 104.*

Ч.

Чабуръ с. м. ведро: Чабуръ чаша полна ми испило, Чабуръ чаша седумдесетъ ока. *М. 101.* Да заградим сиво стадо, Коледе, Да намузѣм чебрѣ (—чаборъ, ведро) млеко, Коледе, И чебрици, Коледе, Да обаям млада Бога и Божица, Коледе. *Люб. 26.*

Чавка с. ж. галка: Чавка, като видѣла въ нѣкомъ гълабарвицѣ голѣби че ся хранили добръ, помазала ся съ бѣло и отишла при тѣхъ. *Сб. 101.* Само грѣхияните и само пловдивските чафки сѣдять съ скръстосани рѣде, глѣдять изъ прозорците, намигать на момците. *З. 82.* И нимъ очи чафки да копаеть, Волци мѣсо да ямъ го ядееть. *М. 55 р. 71.* „Орлови гробъ ке копаеть, Къртали кете креваеть, Чафки попови ке бидать“. *М. 223.*

Чагавъ пр. тускльй: Аго да земемъ да глѣдамы прѣзь нѣкое чягаво или почернено стѣкло, твърдѣ ясно щемъ видимъ, какъ ся растила сѣнка по слънце-то. *Л. Д. 72 р. 119.* Змѣйовете и змѣиците сѣ влюбени въ онѣ болни сѣздания, които не вирѣять, които иматъ блѣдни синѣо-бѣли кожи и чагави очи. *З. 30.*

Чѣдо с. с. чѣдо, дѣтя: Наши-ты чѣда да бѣдѣть добронравны и свѣстны хора. *Л. Д. 69 р. 187.* Коперникъ, едно като основатель на новото звѣздарство, а друго като чѣдо отъ великий словѣнскый народъ. *ib. 74 р. 127.*

Чадъ с. м. чадъ, дымъ: Дымъ Тодоръ безъ коски (чадъ). *М. р. 530 (am.).* Татко-то уще нероденъ, синъ му ополъ въ Стамболъ (чадъ). *М. р. 531 (am.).* Плочи на плочи сѣ качвѣтъ дуръ на небеси (чадъ). *ib.*

Чадѣръ* (*tchetr, s. t. Tente élevée, haute; djādir et tchadir s. t. p. Tente, pavillon*) с. м. **Чадѣрче** ум. шатѣръ: Че ми сѣ отишли седемдесетъ наши Че ми си простреше зелени чадѣри. *Д. 42, 10—11.* Тукъ ке билъ еденъ бѣлъ чадиръ, Подъ чадир-о млади Стоянъ,—болень лежи. *М. 19.* Тамъ олна'а три чадири,— три миндера. *М. 174.*

Чѣдж Чѣдамъ м. дл. окуриваю: Запальвѣтъ суви говечки лешки, за да сѣ чадять го'яда-та, кога сѣ вращаеть отъ пасенѣ. *М. р. 523.*

Чаиръ* (*tchāir, s. t. Gré, prairie*) с. м. лугъ. **Чаире** собир. луга: „Брайно ле, брайно Лазаре! 'Сички чаири косени, Вашите непокосени“. *М. 100.* Не сѣ, Недо, при майка ти, Токъ сѣ, Недо, въ чаире-то, Потъ бѣлъ чадаръ съ русъ Войвода. *М. 174.* Запеаль паунъ, запеаль, Тамо долу въ чаире-то—въ ливаде-то. *М. 615.* Азъ ке те скоро прижа-ла, Кога да море присахне, Да никне трева зелена, Да косеть чаиръ